

Niedozwolone substancje dopingujące w sporcie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Niedozwolone substancje dopingujące w sporcie
Kod przedmiotu	16.1-WL-WFD-NSDS
Wydział	Wydział Nauk Biologicznych
Kierunek	Wychowanie fizyczne / nauczycielska
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr n. farm. Andrzej Pokrywka

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przekazanie wiedzy nt. wybranych aspektów dopingu farmakologicznego, przede wszystkim w powiązaniu z suplementacją i żywieniem sportowców.

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi niedozwolonego wspomagania farmakologicznego w sporcie, metod jego wykrywania, zwalczania oraz zapobiegania, niekorzystnych efektów stosowania zabronionych środków i metod dopingujących, prawidłowego postępowania w przypadku konieczności leczenia preparatami zawierającymi substancje uznane za zabronione w sporcie, ryzyka nieświadomego użycia substancji dopingujących, obecności substancji dopingujących w produktach żywieniowych, itp.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu biologii i chemii.

Zakres tematyczny

1. Historia i definicja dopingu.
2. Światowy Program Antydopingowy.
3. Etapy kontroli dopingu.
4. Lista substancji i metod zabronionych w sporcie.
5. Medyczne niepożądane efekty stosowania środków dopingujących.
6. Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE).
7. Leczenie astmy w świetle przepisów antydopingowych.
8. Analityka substancji dopingujących.
9. Doping genetyczny.
10. Paszport biologiczny sportowca.
11. Doping nieświadomy.
12. Suplementacja i żywienie a doping.
13. Doping farmakologiczny – problem dotyczący nie tylko sportu.
14. Dozwolone metody wspomagania treningu sportowego.
15. Doping – czy rzeczywiście dotyczy wielu?

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Rozumie i poddaje analizie procesy psychospołeczne ważne dla zdrowia i jego ochrony lub kultury fizycznej	• K2_U04	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji, zna własne ograniczenia i wie kiedy zgłosić się do specjalistów	• K2_K02	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
Potrafi prezentować i wyjaśniać problemy z zakresu wychowania fizycznego i ochrony zdrowia	• K2_U14	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
Potrafi dbać o bezpieczeństwo własne, otoczenia i współpracowników w działalności wychowawczej, rekreacyjnej, zdrowotnej i sportowej	• K2_K07	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
Posiada rozszerzoną wiedzę w zakresie fizjologicznych i biologicznych podstaw nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej	• K2_W01	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • dyskusja	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Minimum 90% frekwencja na zajęciach. Aktywny udział w dyskusji podsumowującej cykl zajęć.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Jegier A, Nazar K, Dziak A (red.): Medycyna sportowa. Wyd. Lekarskie PZWL, Warszawa 2013.
2. Górski J. (red.): Fizjologia wysiłku i treningu fizycznego. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2011.
3. Czasopisma i podręczniki dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ (bazy danych w układzie alfabetycznym) <http://www.bu.uz.zgora.pl/>

Literatura uzupełniająca

1. Braksator W, Mamcarz A. (red.): Kardiologia sportowa w praktyce klinicznej. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2016.
2. Czasopisma dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ, cyfrowe bazy danych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu; <http://www.bu.uz.zgora.pl/>.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Grażyną Biczysko (ostatnia modyfikacja: 04-11-2019 15:21)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ